

РОЛЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ВПРОВАДЖЕННІ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ: ЗАХИСТ ПРАВ ЖІНОК І ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Резворович К. Р., Юніна М. П.

ВСТУП

У сучасних умовах воєнного стану в Україні постає гостра необхідність забезпечення належного рівня публічної безпеки відповідно до міжнародних стандартів, з особливим акцентом на захист прав жінок і дітей як найбільш уразливих категорій населення. Проблема впровадження міжнародних стандартів у діяльність правоохоронних органів набуває особливої актуальності, оскільки саме в періоди війни зростає ризик порушення основоположних прав людини. Успішна адаптація механізмів публічної безпеки до умов війни вимагає не лише нормативного впровадження міжнародних положень, а й створення ефективних практик їх реалізації на національному рівні.

Забезпечення прав жінок і дітей у надзвичайних обставинах є важливим завданням як для державної політики, так і для діяльності правоохоронних органів, що повинні діяти в суворій відповідності до міжнародного гуманітарного права і стандартів захисту прав людини. Розв'язання цього завдання має фундаментальне значення для відновлення довіри до інститутів влади, запобігання вторинній віктимізації потерпілих і формування стійкої моделі безпеки суспільства в період та після завершення війни. Таким чином, науковий аналіз ролі правоохоронних органів у процесі імплементації міжнародних стандартів публічної безпеки є необхідною передумовою для розроблення ефективних стратегій захисту прав уразливих груп населення в умовах війни.

Аналіз наукових досліджень за темою ролі правоохоронних органів у впровадженні міжнародних стандартів публічної безпеки в контексті захисту прав жінок і дітей в умовах воєнного стану в Україні дає змогу виокремити чотири ключові напрями, що формують сучасну парадигму їх діяльності.

Перший напрям охоплює загальні аспекти функціонування правоохоронних органів у сфері захисту прав людини під час війни. Зокрема, Ю. В. Делія висвітлює завдання правоохоронців у забезпеченні прав і свобод людини в умовах нестабільності, наголошуючи на

необхідності збереження законності навіть під час воєнних дій¹. О. О. Кучеровський, Ю. Г. Хоміч та В. В. Баштанник аналізують діяльність правоохоронних органів через призму їх внеску в національну безпеку, акцентуючи на важливості публічного управління в умовах загроз². Подальші дослідження в цьому напрямі мають бути спрямовані на виявлення ефективних моделей адаптації національних практик захисту прав людини до вимог міжнародного права в умовах затяжних воєнних конфліктів.

Другий напрям досліджень зосереджено на організаційно-правових механізмах взаємодії правоохоронних органів з іншими інституціями для гарантування правопорядку. О. В. Крижановська аналізує форми реалізації взаємодії Національної поліції з органами публічної влади, наголошуючи на правових і процедурних аспектах спільної діяльності³. Адміністративну діяльність поліції під час організації заходів безпеки в період воєнного стану досліджують Т. О. Мацелик і М. О. Мацелик, підкреслюючи принципи законності й пропорційності цих заходів⁴. У цьому напрямі необхідним є поглиблене дослідження ефективності координаційних стратегій між різними гілками влади в умовах надзвичайних ситуацій і можливостей удосконалення алгоритмів оперативної взаємодії.

Третій напрям наукових праць пов'язаний з міжнародно-правовим забезпеченням захисту прав жінок і дітей під час збройного конфлікту. Зокрема, О. В. Легка приділяє увагу міжнародним правовим гарантіям захисту прав дітей в умовах війни та необхідності їх імплементації в українську практику⁵. І. М. Прус аналізує захист прав жінок у період російсько-української війни через призму міжнародних стандартів та

¹Делія Ю. В. Правоохоронні органи у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина. *Правовий часопис Донбасу*. 2020. Вип. 1. С. 208–218. DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2020-70-1-208-218> (дата звернення: 27.04.2025).

²Кучеровський О. О., Хоміч Ю. Г., Баштанник В. В. Публічноуправлінська діяльність правоохоронних органів в системі забезпечення національної безпеки. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. Вип. 2. С. 22–27. DOI: <https://doi.org/10.51547/prp.dp.ua/2022.2.3> (дата звернення: 27.04.2025).

³Крижановська О. В. Форми реалізації взаємодії національної поліції з органами публічної влади у сфері забезпечення правопорядку. *Право та державне управління*. 2020. Вип. 1. С. 77–84. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2020.1-1.12> (дата звернення: 27.04.2025).

⁴Мацелик Т. О., Мацелик М. О. Адміністративна діяльність правоохоронних органів під час забезпечення публічного порядку та безпеки в період воєнного стану: кризь призму принципу верховенства права. *Ірпінський юридичний часопис*. 2023. Вип. 4(13). С. 46–55. DOI: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-4\(13\)-2023-46-55](https://doi.org/10.33244/2617-4154-4(13)-2023-46-55) (дата звернення: 27.04.2025).

⁵Легка О. В. Міжнародно-правове регулювання захисту прав дітей в умовах воєнного стану. *Правова позиція*. 2022. Вип. 2(35). С. 41–45. DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2022-2.7> (дата звернення: 27.04.2025).

національного законодавства⁶. Загальні механізми захисту цивільного населення окреслюють І. Шутяк, М. Іншеков та В. Євтушок, акцентуючи на ролі правоохоронних органів⁷. О. Краснікова та Д. Бодян розглядають міжнародно-правовий механізм охорони прав дітей в умовах війни, вказуючи на проблеми реалізації відповідних положень на практиці⁸. С. Карвацька і Н. Гураленко аналізують проблему захисту прав жінок у збройних конфліктах, підкреслюючи актуальність застосування міжнародних конвенцій⁹. У цьому напрямі подальші дослідження мають бути спрямовані на оцінювання ефективності конкретних міжнародних механізмів захисту, їх адаптацію до національних реалій, а також на вивчення практик міжвідомчої взаємодії у сфері правового захисту жінок і дітей.

Четвертий напрям досліджень сфокусовано на соціально-гуманітарній функції правоохоронних органів у період воєнного стану. О. Волуйко (O. Voluiko), О. Дручек (O. Druchek), С. Бенковський (S. Benkovsky), В. Зелений (V. Zelenyi) та В. Ярема (V. Yarema) досліджують роль правоохоронних органів у соціальному забезпеченні й гуманітарній підтримці населення в умовах війни, наголошуючи на значенні гуманітарної місії правоохоронців¹⁰. О. Кучик (O. Kuchyk), Л. Медвідь (L. Medvid), Т. Лоскутов (T. Loskutov), М. Вовк (M. Vovk) та О. Агаркова (O. Aharkova) аналізують міжнародні механізми захисту прав людини під час воєнного стану, акцентуючи на ролі правоохоронців в їх впровадженні¹¹. Аспекти реалізації соціальних прав громадян в умовах обмежень, зумовлених війною, висвітлюють О. Бурлака (O. Burlaka), Т. Парпан (T. Parpan), Д. Лешчих, (D. Leshchukh),

⁶Прус І. М. Правовий захист жінок під час російсько-української війни. *Нове українське право*. 2023. Вип. 2. С. 134-139. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2023.2.18> (дата звернення: 27.04.2025).

⁷Шутяк І., Іншеков М., Євтушок В. Захист цивільного населення в умовах воєнного стану. *SWorldJournal*. 2023. Вип. 17-01. С. 11–16. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-17-01-009> (дата звернення: 27.04.2025).

⁸Краснікова О., Бодян Д. Міжнародно-правовий механізм захисту прав дітей в умовах війни. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2023. Вип. 5. С. 107–111. DOI: <https://doi.org/10.32782/ruyv.v5.2023.21> (дата звернення: 27.04.2025).

⁹Карвацька С., Гураленко Н. Проблема захисту прав жінок в умовах збройного конфлікту. *Ерліхівський журнал*. 2024. Вип. 10. С. 26–33. DOI: <https://doi.org/10.32782/ehrlivsjournal-2024-10.05> (дата звернення: 27.04.2025).

¹⁰Voluiko O., Druchek O., Benkovsky S., Zelenyi V., Yarema V. The Social and Humanitarian Function of Law Enforcement Agencies under Martial Law. *Pakistan Journal of Criminology*. 2024. Vol. 16, № 2. URL: <https://www.pjcriminology.com/wp-content/uploads/2024/04/26-The-Social-and-Humanitarian-Function.pdf> (date of access: 27.04.2025).

¹¹Kuchyk O., Medvid L., Loskutov T., Vovk M., Aharkova O. International mechanisms for the protection of human rights under martial law. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12, № 69. P. 94–105. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.69.09.8> (date of access: 27.04.2025).

І. Ласко (I. Lasko) та С. Филипенко (S. Pylypenko)¹². Своєю чергою П. Петрзак (P. Pietrzak) аналізує погіршення становища жінок і дітей під час російської агресії, наголошуючи на ролі правоохоронних органів у протидії цим явищам¹³. О. Галаган (O. Galagan), В. Дрозд (V. Drozd), С. Галаган (S. Galagan) досліджують забезпечення та обмеження прав і свобод під час воєнного стану, розглядаючи правоохоронні механізми як інструмент дотримання балансу між безпекою і свободою¹⁴. Особливу увагу заслуговують дослідження К. Резворович і М. Юніна, які розкривають вплив міжнародних стандартів публічної безпеки на практику захисту прав жінок і дітей в умовах правового режиму воєнного стану. Автори висвітлюють інституційні механізми імплементації цих стандартів через діяльність правоохоронних органів, зокрема в частині профілактики насильства, забезпечення доступу до правосуддя й міжвідомчої координації у сфері соціального захисту¹⁵. У межах тієї ж проблематики К. Резворович обґрунтовує ефективність використання національної нормативно-правової бази для реалізації принципів гендерної рівності, акцентуючи на важливості комплексного нормативного підходу в умовах кризової безпекової ситуації¹⁶. Особливий акцент у наукових працях авторки зроблено на аналізі трансформаційного потенціалу міжнародних норм у після-конфліктному відновленні, зокрема в аспекті прав жінок і дітей як соціально вразливих груп. У цьому контексті наголошується на

¹²Burlaka O., Parpan T., Leshchukh D., Lasko I., Pylypenko S. Realization of social rights of Ukrainian citizens under martial law. *Cuestiones Políticas*. 2023. Vol. 41, № 76. DOI: <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4176.12> (date of access: 27.04.2025).

¹³Pietrzak P. The Putinization of the situation of women and children during the 2022 Russian invasion of Ukraine. *StatuNascendi Journal of Political Philosophy and International Relations*. 2022. Vol. 5, № 2. P. 19–76. URL: https://www.researchgate.net/profile/Piotr-Pietrzak-7/publication/367964656_The_Putinization_of_the_situation_of_women_and_children_during_the_2022_Russian_invasion_of_Ukraine/links/63db5dc462d2a24f92e9f10e/The-Putinization-of-the-situation-of-women-and-children-during-the-2022-Russian-invasion-of-Ukraine.pdf (date of access: 27.04.2025).

¹⁴Galagan O., Drozd V., Galagan S., Drozd V. Ensuring and restricting human rights and freedoms under martial law in Ukraine. *Dixi*. 2023. Vol. 25, № 2. DOI: <https://doi.org/10.16925/2357-5891.2023.02.13> (date of access: 27.04.2025).

¹⁵Rezvorovych K. R., Yuina M. P. International public safety standards and their impact on the implementation of the protection of women and children's rights under martial law in Ukraine. *Activities of law enforcement agencies to ensure public safety and order during the legal regime of martial law*: Scientific monograph. Riga: Baltija Publishing, C. 265–276. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-442-9-15> (дата звернення: 27.04.2025).

¹⁶Резворович К. Р. Нормативно-правові акти України як засіб ефективного функціонування механізму реалізації забезпечення гендерної рівності в Україні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. Вип. 2. С. 125–129. URL: https://visnik.dduvs.in.ua/wp-content/uploads/2021/09/21_2_ua/%D0%9D%D0%92_2-2021_23.10.21-125-130.pdf (дата звернення: 27.04.2025).

необхідності системної інтеграції гендерної політики в стратегії національної безпеки та гуманітарного реагування¹⁷. У цьому напрямі актуальним є подальший аналіз гуманітарних практик правоохоронців, розроблення стандартів їх діяльності в кризових ситуаціях, а також удосконалення навчальних програм із прав людини для правоохоронних кадрів.

Незважаючи на активний розвиток досліджень у сфері міжнародних стандартів захисту прав жінок і дітей, окремі аспекти залишаються не досить опрацьованими. Виявлено, що специфіка адаптації діяльності українських правоохоронних органів до вимог міжнародного права в умовах воєнного стану потребує подальшого поглибленого аналізу. Недостатньо вивченими залишаються ефективність застосовуваних практичних механізмів, зокрема мобільних груп реагування та процедур гуманного допиту дітей, а також проблеми координації правоохоронної діяльності з міжнародними організаціями в кризових умовах.

Обґрунтовано, що існують прогалини в методології документування порушень міжнародного гуманітарного права, що ускладнює забезпечення ефективного правового реагування. Запропоноване дослідження спрямоване на часткове заповнення цих прогалин шляхом систематизації адаптаційних практик, оцінювання ефективності механізмів захисту вразливих груп і формулювання науково обґрунтованих рекомендацій для вдосконалення правоохоронної діяльності відповідно до міжнародних стандартів.

Метою роботи є обґрунтування ролі правоохоронних органів у впровадженні міжнародних стандартів публічної безпеки із забезпеченням захисту прав жінок і дітей в умовах воєнного стану в Україні.

1. Основні міжнародні стандарти захисту прав жінок і дітей у контексті забезпечення публічної безпеки

У системі міжнародного права захист прав жінок і дітей у сфері публічної безпеки є одним із ключових елементів, спрямованих на забезпечення гуманітарних стандартів у кризових ситуаціях, включно з воєнними конфліктами. Комплекс міжнародних актів, серед яких Конвенція про права дитини 1989 року¹⁸, Конвенція про ліквідацію

¹⁷Резворович К. Міжнародні норми та їхня роль у гендерному векторі України у повоєнний період: аналіз соціальних, економічних та політичних аспектів. *Філософія, економіка та право: огляд*. № 3(2). С. 137–146. DOI: <https://doi.org/10.31733/2786-491X-2023-2-137-146> (дата звернення: 27.04.2025).

¹⁸Конвенція про права дитини: Конвенція ООН від 20 листоп. 1989 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021 (дата звернення: 27.04.2025).

всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 року¹⁹, Женевські конвенції 1949 року^{20;21} та відповідні протоколи до них, установлює обов'язки держав щодо запобігання насильству, захисту від експлуатації, забезпечення доступу до правосуддя та сприяння реабілітації потерпілих. Особливого значення набуває врахування гендерної чутливості та дитячої вразливості під час здійснення заходів публічної безпеки. Правоохоронні органи мають не лише реагувати на порушення прав, а й активно впроваджувати превентивні стратегії, орієнтовані на міжнародні стандарти, адаптуючи їх до специфіки умов війни. Загальні міжнародні підходи окреслюють вимогу інтеграції механізмів захисту в усі рівні безпекової політики, підкреслюючи обов'язок держави діяти пропорційно, недискримінаційно та з урахуванням найкращих інтересів дитини та жінки (табл. 1).

Представлені в таблиці 1 міжнародні стандарти формують базову рамку для розроблення та реалізації заходів захисту жінок і дітей у сфері публічної безпеки. В Україні імплементація положень Конвенції про права дитини здійснюється через Конституцію України²², Сімейний кодекс України²³, Закон України «Про охорону дитинства»²⁴, а також через Кримінальний кодекс України²⁵, який передбачає відповідальність за злочини проти дітей. Виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок закріплено, зокрема, в Законі України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»²⁶. Норми міжнародного гуманітарного права, зафіксовані в Женевських конвенціях, інтегровані в українське законодавство через Конституцію України, Кримінальний кодекс

¹⁹Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW): Конвенція ООН від 18 груд. 1979 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207 (дата звернення: 27.04.2025).

²⁰Конвенція про захист цивільного населення під час війни: Конвенція ООН від 12 серп. 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154 (дата звернення: 27.04.2025).

²¹Конвенція про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях: Конвенція ООН від 12 серп. 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_151 (дата звернення: 27.04.2025).

²²Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (дата звернення: 27.04.2025).

²³Сімейний кодекс України: Кодекс України від 10 січ. 2002 р. № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення: 27.04.2025).

²⁴Про охорону дитинства: Закон України від 26 квіт. 2001 р. № 2402-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14> (дата звернення: 27.04.2025).

²⁵Кримінальний кодекс України: Кодекс України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 27.04.2025).

²⁶Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 8 верес. 2005 р. № 2866-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15> (дата звернення: 27.04.2025).

України, а також через Закон України «Про правовий режим воєнного стану»²⁷ та спеціальні інструкції для силових структур.

Баблиця 1

**Основні міжнародні стандарти захисту прав жінок і дітей
у контексті публічної безпеки**

Міжнародний акт	Ключові положення	Вимоги до правоохоронних органів
Конвенція про права дитини (1989)	Захист дітей від насильства, експлуатації та залучення до воєнних дій	Забезпечення недопущення порушень, створення спеціальних процедур розгляду справ за участю дітей
Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW, 1979)	Заборона дискримінації жінок у всіх сферах, включно з періодами надзвичайного стану	Створення безпечних механізмів для розгляду скарг жінок, доступ до правосуддя
Женевські конвенції (1949) та Додаткові протоколи	Спеціальний захист цивільних осіб, особливо жінок і дітей, під час збройних конфліктів та війни	Дотримання принципу захисту цивільного населення, проведення розслідувань воєнних злочинів
Резолюція Ради Безпеки ООН №1325 (2000) ²⁸	Залучення жінок до процесів миротворення та гарантування безпеки	Розроблення програм підготовки персоналу щодо гендерних аспектів безпеки
Керівні принципи ООН щодо внутрішнього переміщення (1998) ²⁹	Захист прав внутрішньо переміщених осіб, особливо жінок і дітей	Розроблення спеціальних заходів для безпеки переміщених осіб, особлива увага до потреб дітей і жінок

Джерело: сформовано автором на підставі 8; 18; 19; 20; 21; 22; 23

Резолюція Ради Безпеки ООН №1325 реалізується в Україні через Національний план дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН № 1325 «Жінки, мир, безпека», який був ухвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України³⁰.

²⁷Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 трав. 2015 р. № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19> (дата звернення: 27.04.2025).

²⁸United Nations Security Council Resolution 1325 "Women, Peace and Security": Resolution of 31 Oct. 2000. URL: [https://undocs.org/en/S/RES/1325\(2000\)](https://undocs.org/en/S/RES/1325(2000)) (date of access: 27.04.2025).

²⁹Guiding Principles on Internal Displacement: United Nations document, 1998. URL: <https://www.unhcr.org/protection/idps/43ce1cff2/guiding-principles-internal-displacement.html> (date of access: 27.04.2025).

³⁰Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека»: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 жовт. 2020 р. № 1544-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1544-2020-p> (дата звернення: 27.04.2025).

Керівні принципи ООН щодо внутрішнього переміщення стали основою для прийняття Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб»³¹.

Окрім того, діють постанови уряду та накази Міністерства внутрішніх справ України, які визначають спеціалізовані процедури роботи з вразливими категоріями населення під час воєнних дій.

Резолюція Ради Безпеки ООН №1325¹⁹ реалізується в Україні через Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека», ухвалений розпорядженням Кабінету Міністрів України. Керівні принципи ООН щодо внутрішнього переміщення²⁰ лягли в основу Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб»²⁸. Додатково діють постанови уряду та накази МВС України, які визначають спеціалізовані процедури роботи із вразливими категоріями населення під час воєнних дій.

На практиці правоохоронні органи інтегрують зазначені стандарти через створення мобільних груп із протидії домашньому насильству, спеціальні курси з гендерної чутливості для працівників поліції, а також через упровадження окремих процедур для документування злочинів, пов'язаних із порушенням прав жінок і дітей під час війни. В умовах повномасштабної війни в Україні зазначені норми відіграють не лише регуляторну, а й координаційну роль, сприяючи узгодженості між національним і міжнародним правовим полями, зміцненню захисту вразливих груп та забезпеченню притягнення до відповідальності за порушення гуманітарного права.

Законодавство України не визначає вичерпного переліку правоохоронних органів. Відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів»³², до таких органів відносять: органи прокуратури, внутрішніх справ, Службу безпеки України, органи військової служби правопорядку, митниці, прикордонної охорони, органи та установи виконання покарань, податкову службу, контрольно-ревізійну службу, рибоохорону, лісову охорону та інші установи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

³¹Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20 жовт. 2014 р. № 1706-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18> (дата звернення: 27.04.2025).

³²Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів: Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> (дата звернення: 27.04.2025).

2. Особливості адаптації діяльності правоохоронних органів України до вимог міжнародного права під час воєнного стану

В умовах воєнного стану адаптація діяльності правоохоронних органів України до вимог міжнародного права набуває визначального значення для забезпечення захисту прав цивільного населення. Цей процес передбачає інтеграцію міжнародних стандартів у практику публічної безпеки шляхом зміни процедур, підготовки персоналу, вдосконалення механізмів фіксації порушень та розвитку міжнародної співпраці. Особлива увага приділяється захисту вразливих груп, мінімізації шкоди від бойових дій та дотриманню принципів гуманності навіть в умовах надзвичайної ситуації (табл. 2).

Таблиця 2

Основні напрями адаптації діяльності правоохоронних органів України до міжнародних стандартів під час воєнного стану

Напрямок адаптації	Зміст заходів	Сутність міжнародних вимог
Захист прав цивільного населення	Впровадження процедур недискримінаційного захисту, гарантування доступу до правосуддя	Забезпечення недоторканості цивільних осіб, застосування сили лише у виняткових випадках, гарантії правового захисту для всіх категорій населення
Гендерно орієнтоване реагування	Підготовка персоналу щодо попередження сексуального насильства, створення спеціальних відділів	Обов'язкове врахування гендерних аспектів безпеки, попередження дискримінації та насильства щодо жінок у зонах воєнних дій
Документування порушень міжнародного гуманітарного права	Формування спеціалізованих груп із фіксації злочинів проти цивільного населення	Фіксація фактів злочинів відповідно до міжнародних стандартів доказування, збереження доказової бази для майбутнього судового переслідування
Захист прав дітей	Створення окремих процедур допиту, евакуації, розміщення та реабілітації дітей	Забезпечення першочергового інтересу дитини, мінімізація вторинної травматизації та спеціальні заходи з підтримки дітей, постраждалих від війни
Співпраця з міжнародними організаціями	Участь у міжнародних моніторингових місіях, обмін інформацією про порушення	Забезпечення відкритості процесів розслідування, дотримання принципу міжнародної відповідальності та підтримка універсальних стандартів захисту прав людини

Джерело: сформовано автором на підставі ^{1; 2; 4; 10}

Адаптація діяльності правоохоронних органів до міжнародних стандартів у сучасних умовах виявляється через системне поєднання правозахисних, процедурних та організаційних механізмів. У сфері захисту цивільного населення превалюють стратегії недопущення неправомірного застосування сили та забезпечення рівного доступу до правосуддя без дискримінації за ознакою статі, віку чи іншого статусу. Гендерно орієнтовані підходи вимагають не лише виявлення фактів насильства, але й формування відповідної чутливості у працівників правоохоронних органів через спеціалізоване навчання та створення окремих підрозділів для роботи з потерпілими. Документування порушень гуманітарного права ґрунтується на стандартах належного збору доказів, що має забезпечити їх допустимість у міжнародних і національних судових процесах.

У частині захисту прав дітей акцент ставиться на гуманному поведінні, пріоритетності захисту психоемоційного стану постраждалих, створенні умов для безпечного перебування та ефективної реабілітації. Співпраця з міжнародними організаціями підвищує рівень довіри до дій національних правоохоронних органів і сприяє посиленню прозорості розслідувань, забезпечуючи відповідність заходів міжнародно визнаним стандартам. У комплексі ці підходи спрямовані на побудову ефективної, орієнтованої на права людини системи забезпечення публічної безпеки, яка залишається стійкою навіть за надзвичайних умов війни.

3. Практичні механізми реалізації політики захисту прав жінок і дітей правоохоронними органами в кризових умовах

У кризових умовах, спричинених повномасштабною війною, ефективність політики захисту прав жінок і дітей залежить не лише від прийняття відповідних нормативних актів, а насамперед від практичної реалізації комплексних механізмів правоохоронної діяльності. Правоохоронні органи мають оперативно реагувати на нові загрози, адаптувати процедури взаємодії з потерпілими, посилювати заходи профілактики та налагоджувати ефективні форми співпраці з іншими державними і міжнародними інституціями. Практична реалізація політики захисту в умовах воєнного стану потребує впровадження специфічних механізмів, спрямованих на попередження порушень, своєчасне реагування на факти насильства та забезпечення реабілітації постраждалих (табл. 3).

Таблиця 3

Практичні механізми реалізації політики захисту прав жінок і дітей правоохоронними органами у кризових умовах

Механізм реалізації	Зміст і функціонування	Очікувані результати
Мобільні групи реагування на факти домашнього і сексуального насильства	Оперативний виїзд на місце події, проведення інтерв'ювання потерпілих, документування доказів, надання первинної допомоги	Зменшення часу реагування на випадки насильства, мінімізація ризиків вторинної віктимізації
Центри підтримки для жертв насильства серед цивільного населення	Створення спеціалізованих установ із психологічною, правовою та медичною допомогою для жінок і дітей	Гарантування безпеки постраждалих, створення умов для повної реабілітації
Процедури гуманного допиту і супроводу дітей у кримінальних провадженнях	Використання спеціально підготовленого персоналу, кімнат, дружніх до дитини, залучення психологів	Зменшення психологічного навантаження на дитину, підвищення якості свідчень
Програми професійної підготовки правоохоронців з акцентом на права людини і захист уразливих груп	Обов'язкові тренінги з міжнародного гуманітарного права, гендерної рівності, захисту дітей	Підвищення компетентності особового складу в кризових умовах
Координація з міжнародними організаціями щодо моніторингу порушень	Організація спільних моніторингових груп, обмін інформацією з місіями ООН, ОБСЄ, ЮНІСЕФ	Підвищення рівня довіри до роботи правоохоронців і посилення міжнародного захисту постраждалих

Джерело: сформовано автором на підставі ^{3; 4; 6; 9}

Практичні механізми реалізації політики захисту прав жінок і дітей у діяльності правоохоронних органів України в кризових умовах мають комплексний характер і спрямовані на оперативне реагування, профілактику та підтримку постраждалих. Одним із ключових механізмів є робота мобільних груп реагування на факти домашнього та сексуального насильства, серед яких проєкт «Поліна» – пілотна ініціатива Національної поліції України, що функціонує для забезпечення негайного реагування на випадки насильства в умовах воєнного стану³³. Створення мобільних груп базується на положеннях Закону

³³Реформа поліції в Україні: чи допоможе при домашньому насильстві «Поліна». DW: вебсайт. 2025. URL: <https://surl.li/vuklvf> (дата звернення: 27.04.2025).

України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»³⁴ і є частиною реформи поліції в Україні щодо розширення функцій із захисту вразливих груп.

У сфері захисту прав дітей важливе значення має впровадження процедур гуманного допиту, реалізоване через створення «Зелених кімнат» для опитування дітей в адаптованих умовах³⁵. Такі допити проводяться за участі психологів і спеціально підготовленого персоналу відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України³⁶, що мінімізує травматизацію неповнолітніх у процесі отримання доказів.

Суттєвим компонентом практичної реалізації політики є професійна підготовка працівників правоохоронних органів. В Україні реалізується курс «Права людини під час конфлікту», який організовано за підтримки проєкту «Громадянське суспільство для розвитку демократії та прав людини»³⁷. Цей курс сприяє набуттю компетентностей із реагування на випадки порушень прав людини в умовах війни.

У сфері міжнародної співпраці активно діють спільні моніторингові місії, зокрема взаємодія Національної поліції з Моніторинговою місією ООН із прав людини в Україні (HRMMU), що передбачає спільне документування фактів порушення прав цивільного населення³⁸.

Зазначені механізми реалізації політики захисту базуються на нормах Закону України «Про Національну поліцію»³⁹, що визначає пріоритет охорони прав і свобод людини навіть у надзвичайних ситуаціях. Сукупне застосування мобільних груп, спеціалізованих процедур допиту дітей, тренінгових програм і міжнародної співпраці формує багаторівневу адаптивну модель захисту, що відповідає міжнародним стандартам у сфері прав людини.

³⁴Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 груд. 2017 р. № 2227-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19> (дата звернення: 27.04.2025).

³⁵Зелені кімнати для допиту дітей. Міністерство внутрішніх справ України: вебсайт. 2025. URL: <https://mvs.gov.ua/uk/news/zeleni-kimnati-u-policejskix-viddilax> (дата звернення: 27.04.2025).

³⁶Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 27.04.2025).

³⁷Права людини під час конфлікту: освітній курс. Громадянське суспільство для розвитку демократії та прав людини: вебсайт. 2025. URL: <https://gplavni.pb.org.ua/projects/archive/392/show/3> (дата звернення: 27.04.2025).

³⁸Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні (HRMMU). ООН : вебсайт. 2025. URL: <https://www.ohchr.org/en/countries/ukraine> (дата звернення: 27.04.2025).

³⁹Про Національну поліцію: Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 27.04.2025).

4. Основні проблеми впровадження міжнародних стандартів публічної безпеки в діяльність українських правоохоронних органів у період війни

Впровадження міжнародних стандартів публічної безпеки в діяльність українських правоохоронних органів у період війни супроводжується низкою системних проблем, що мають як об'єктивний, так й інституційний характер. Однією з ключових перешкод є недостатня інституційна спроможність правоохоронної системи забезпечити повну відповідність міжнародним стандартам захисту прав людини в кризових ситуаціях⁸. В умовах війни правоохоронні органи часто зіштовхуються з обмеженими ресурсами, кадровим дефіцитом, нестачею спеціалізованого навчання з міжнародного гуманітарного права та недостатнім рівнем психологічної підготовки персоналу до роботи із вразливими групами.

Важливою проблемою залишається недостатня інтеграція процедур недискримінаційного захисту в повсякденну правоохоронну діяльність, що ускладнює реалізацію політики захисту жінок, дітей і внутрішньо переміщених осіб. Значні труднощі виникають у сфері документування порушень міжнародного гуманітарного права, зокрема через відсутність єдиних стандартів збору доказів, процедур захисту свідків та ефективної міжвідомчої координації між правоохоронними, судовими і міжнародними структурами. Низька ефективність внутрішнього моніторингу дотримання стандартів прав людини під час проведення операцій у зоні бойових дій посилює ризики правопорушень та підриває довіру до силових органів з боку як населення, так і міжнародних партнерів.

Істотною проблемою є недостатній рівень взаємодії правоохоронних органів із міжнародними місіями, що обмежує можливості для об'єктивного зовнішнього контролю, обміну кращими практиками та залучення ресурсів для професійного розвитку. Нерідко виникають труднощі із забезпеченням ефективного доступу потерпілих до правосуддя через процесуальні затримки, нестачу спеціалізованих служб підтримки та низьку доступність правової допомоги, особливо в регіонах, наближених до зони бойових дій.

Підвищення ефективності захисту прав жінок і дітей правоохоронними органами в умовах війни вимагає системної реалізації заходів, орієнтованих на повну відповідність міжнародним стандартам публічної безпеки. Одним із пріоритетних напрямів має стати впровадження обов'язкових програм спеціалізованої підготовки особового складу з акцентом на міжнародне гуманітарне право, права людини під час війни та гендерно чутливі підходи до організації заходів безпеки. Необхідно посилити кадрову політику шляхом залучення фахівців у сфері прав людини, психології кризових станів та дитячої психології

для підвищення якості реагування на інциденти за участю вразливих груп.

Важливим завданням є розроблення уніфікованих протоколів документування порушень прав жінок і дітей відповідно до стандартів міжнародних слідчих практик, що сприятиме належному збору доказової бази для національного і міжнародного судового переслідування. Доцільним є розширення мережі спеціалізованих служб підтримки потерпілих, включаючи мобільні консультаційні групи, кризові кімнати та центри реабілітації для дітей, з обов'язковим інтегруванням цих структур у національну систему правосуддя.

Правоохоронні органи повинні посилити взаємодію з міжнародними організаціями шляхом участі в спільних місіях моніторингу, реалізації спільних освітніх програм і залучення експертної підтримки для оцінювання ефективності заходів із захисту прав людини. Важливо також створити внутрішні механізми незалежного моніторингу дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів, з акцентом на відкритість, прозорість і підзвітність перед громадянським суспільством та міжнародною спільнотою. Комплексна реалізація цих заходів дозволить сформувати стійку інституційну модель захисту прав жінок і дітей у кризових умовах, що відповідатиме найвищим міжнародним стандартам.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що запровадження міжнародних стандартів публічної безпеки в діяльність українських правоохоронних органів в умовах воєнного стану є критично важливим для забезпечення належного захисту прав жінок і дітей. Виявлено, що адаптація діяльності правоохоронної системи до міжнародних вимог здійснюється через упровадження мобільних груп реагування, створення спеціалізованих процедур захисту дітей, проведення тренінгів із міжнародного гуманітарного права та співпрацю з міжнародними організаціями. Доведено, що нормативно-правове забезпечення цього процесу базується на положеннях Конституції України, кримінального та сімейного законодавства, а також на спеціалізованих актах щодо захисту внутрішньо переміщених осіб і запобігання насильству.

Виявлено основні проблеми, що ускладнюють запровадження міжнародних стандартів у діяльність правоохоронних органів, як-от: обмеженість ресурсного забезпечення, кадровий дефіцит, недостатній рівень спеціалізованої підготовки працівників, фрагментарність процедур документування порушень гуманітарного права, слабка міжвідомча координація та обмежена інтеграція механізмів недискри-

мінаційного захисту в оперативну діяльність. Додатково встановлено недостатню розвиненість внутрішніх процедур моніторингу дотримання прав людини в зонах бойових дій та обмеження у взаємодії з міжнародними місіями.

На основі проведеного аналізу сформульовано рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності захисту прав жінок і дітей: запровадження обов'язкових програм спеціалізованої підготовки особового складу, створення єдиних стандартів збору доказів порушень, розширення мережі спеціалізованих служб підтримки, активізація співпраці з міжнародними структурами, а також запровадження внутрішніх механізмів незалежного моніторингу прав людини.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленим аналізом інституційних механізмів інтеграції міжнародних стандартів у національні безпекові стратегії, розробленням моделей незалежного громадського контролю за діяльністю правоохоронних органів у кризових умовах та вивченням можливостей використання цифрових технологій для підвищення прозорості та ефективності заходів захисту вразливих груп населення.

АНОТАЦІЯ

Актуальність дослідження зумовлено необхідністю вдосконалення механізмів захисту прав жінок і дітей у період воєнного стану відповідно до міжнародних стандартів публічної безпеки. Метою статті є обґрунтування ролі правоохоронних органів у процесі впровадження міжнародних стандартів із забезпеченням захисту прав уразливих груп населення. У дослідженні застосовано системний підхід, структурно-функціональний аналіз, методи порівняльно-правового дослідження та логічного узагальнення. Наукову новизну становить узагальнення практичних механізмів інтеграції норм міжнародного права в діяльність українських правоохоронних органів у кризових умовах. Встановлено, що процес імплементації міжнародних стандартів гальмується кадровими, ресурсними та організаційними обмеженнями. Виявлено проблеми у сфері документування порушень прав людини та координації взаємодії з міжнародними організаціями. Доведено необхідність удосконалення процедур підготовки персоналу та запровадження єдиних стандартів роботи з вразливими групами. Обґрунтовано доцільність посилення інституційних механізмів внутрішнього моніторингу дотримання прав людини. Зроблено висновок про критичну важливість комплексного підходу до реалізації політики захисту прав жінок і дітей у період війни. Перспективами подальших досліджень визначено розроблення моделей громадського контролю і вивчення можливостей застосування цифрових технологій у сфері захисту прав людини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Делія Ю. В. Правоохоронні органи у сфері захисту прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина. *Правовий часопис Донбасу*. 2020. Вип. 1. С. 208–218. DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2020-70-1-208-218> (дата звернення: 27.04.2025).
2. Кучеровський О. О., Хоміч Ю. Г., Баштанник В. В. Публічно-управлінська діяльність правоохоронних органів в системі забезпечення національної безпеки. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. Вип. 2. С. 22–27. DOI: <https://doi.org/10.51547/pprp.dp.ua/2022.2.3> (дата звернення: 27.04.2025).
3. Крижановська О. В. Форми реалізації взаємодії національної поліції з органами публічної влади у сфері забезпечення правопорядку. *Право та державне управління*. 2020. Вип. 1. С. 77–84. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2020.1-1.12> (дата звернення: 27.04.2025).
4. Мацелик Т. О., Мацелик М. О. Адміністративна діяльність правоохоронних органів під час забезпечення публічного порядку та безпеки в період воєнного стану: кризь призму принципу верховенства права. *Ірпінський юридичний часопис*. 2023. Вип. 4(13). С. 46–55. DOI: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-4\(13\)-2023-46-55](https://doi.org/10.33244/2617-4154-4(13)-2023-46-55) (дата звернення: 27.04.2025).
5. Легка О. В. Міжнародно-правове регулювання захисту прав дітей в умовах воєнного стану. *Правова позиція*. 2022. Вип. 2(35). С. 41–45. DOI: <https://doi.org/10.32836/2521-6473.2022-2.7> (дата звернення: 27.04.2025).
6. Прус І. М. Правовий захист жінок під час російсько-української війни. *Нове українське право*. 2023. Вип. 2. С. 134–139. DOI: <https://doi.org/10.51989/NUL.2023.2.18> (дата звернення: 27.04.2025).
7. Шутяк І., Іншеков М., Євтушок В. Захист цивільного населення в умовах воєнного стану. *SWorldJournal*. 2023. Вип. 17-01. С. 11–16. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-17-01-009> (дата звернення: 27.04.2025).
8. Краснікова О., Бодян Д. Міжнародно-правовий механізм захисту прав дітей в умовах війни. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2023. Вип. 5. С. 107–111. DOI: <https://doi.org/10.32782/ryuv.v5.2023.21> (дата звернення: 27.04.2025).
9. Карвацька С., Гураленко Н. Проблема захисту прав жінок в умовах збройного конфлікту. *Ерліхівський журнал*. 2024. Вип. 10. С. 26-33. DOI: <https://doi.org/10.32782/ehrlichsjournal-2024-10.05> (дата звернення: 27.04.2025).
10. Voluiko O., Druchek O., Benkovsky S., Zelenyi V., Yarema V. The Social and Humanitarian Function of Law Enforcement Agencies under Martial Law. *Pakistan Journal of Criminology*. 2024. Vol. 16, № 2. URL:

<https://www.pjcriminology.com/wp-content/uploads/2024/04/26-The-Social-and-Humanitarian-Function.pdf> (date of access: 27.04.2025).

11. Kuchyk O., Medvid L., Loskutov T., Vovk M., Aharkova O. International mechanisms for the protection of human rights under martial law. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12, № 69. P. 94–105. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.69.09.8> (date of access: 27.04.2025).

12. Burlaka O., Parpan T., Leshchukh D., Lasko I., Pylypenko S. Realization of social rights of Ukrainian citizens under martial law. *Cuestiones Políticas*. 2023. Vol. 41, № 76. DOI: <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4176.12> (date of access: 27.04.2025).

13. Pietrzak P. The Putinization of the situation of women and children during the 2022 Russian invasion of Ukraine. *Statu Nascendi Journal of Political Philosophy and International Relations*. 2022. Vol. 5, № 2. P. 19-76. URL: <https://surl.li/oognqy> (date of access: 27.04.2025).

14. Galagan O., Drozd V., Galagan S., Drozd V. Ensuring and restricting human rights and freedoms under martial law in Ukraine. *Dixi*. 2023. Vol. 25, № 2. DOI: <https://doi.org/10.16925/2357-5891.2023.02.13> (date of access: 27.04.2025).

15. Rezvorovych K. R., Yuina M. P. International public safety standards and their impact on the implementation of the protection of women and children's rights under martial law in Ukraine. *Activities of law enforcement agencies to ensure public safety and order during the legal regime of martial law*: Scientific monograph. Riga: Baltija Publishing. C. 265–276. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-442-9-15> (дата звернення: 27.04.2025).

16. Резворович К. Р. Нормативно-правові акти України як засіб ефективного функціонування механізму реалізації забезпечення гендерної рівності в Україні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. Вип. 2. С. 125–129. URL: https://visnik.dduvs.in.ua/wp-content/uploads/2021/09/21_2_ua/%D0%9D%D0%92_2-2021_23.10.21-125-130.pdf (дата звернення: 27.04.2025).

17. Резворович К. Міжнародні норми та їхня роль у гендерному векторі України у повоєнний період: аналіз соціальних, економічних та політичних аспектів. *Філософія, економіка та право: огляд*. № 3(2). С. 137–146. DOI: <https://doi.org/10.31733/2786-491X-2023-2-137-146> (дата звернення: 27.04.2025).

18. Конвенція про права дитини: Конвенція ООН від 20 листоп. 1989 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021 (дата звернення: 27.04.2025).

19. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW): Конвенція ООН від 18 груд. 1979 р. URL:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207 (дата звернення: 27.04.2025).

20. Конвенція про захист цивільного населення під час війни: Конвенція ООН від 12 серп. 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154 (дата звернення: 27.04.2025).

21. Конвенція про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях: Конвенція ООН від 12 серп. 1949 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_151 (дата звернення: 27.04.2025).

22. United Nations Security Council Resolution 1325 "Women, Peace and Security": Resolution of 31 Oct. 2000. URL: [https://undocs.org/en/S/RES/1325\(2000\)](https://undocs.org/en/S/RES/1325(2000)) (date of access: 27.04.2025).

23. Guiding Principles on Internal Displacement: United Nations document, 1998. URL: <https://www.unhcr.org/protection/idps/43ce1cff/2/guiding-principles-internal-displacement.html> (date of access: 27.04.2025).

24. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 27.04.2025).

25. Сімейний кодекс України: Кодекс України від 10 січ. 2002 р. № 2947-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2947-14> (дата звернення: 27.04.2025).

26. Про охорону дитинства: Закон України від 26 квіт. 2001 р. № 2402-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14> (дата звернення: 27.04.2025).

27. Кримінальний кодекс України: Кодекс України від 5 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 27.04.2025).

28. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України від 8 верес. 2005 р. № 2866-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15> (дата звернення: 27.04.2025).

29. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 трав. 2015 р. № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19> (дата звернення: 27.04.2025).

30. Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека»: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 жовт. 2020 р. № 1544-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1544-2020-р> (дата звернення: 27.04.2025).

31. Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб: Закон України від 20 жовт. 2014 р. № 1706-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1706-18> (дата звернення: 27.04.2025).

32. Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів: Закон України від 23 груд. 1993 р. № 3781-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> (дата звернення: 27.04.2025).

33. Реформа поліції в Україні: чи допоможе при домашньому насильстві «Поліна». DW: вебсайт. 2025. URL: <https://surl.lu/oodcos> (дата звернення: 27.04.2025).

34. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 груд. 2017 р. № 2227-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19> (дата звернення: 27.04.2025).

35. Зелені кімнати для допиту дітей. Міністерство внутрішніх справ України: вебсайт. 2025. URL: <https://mvs.gov.ua/uk/news/zeleni-kimnati-u-policejskix-viddilax> (дата звернення: 27.04.2025).

36. Кримінальний процесуальний кодекс України: Кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 27.04.2025).

37. Права людини під час конфлікту: освітній курс. Громадянське суспільство для розвитку демократії та прав людини: вебсайт. 2025. URL: <https://gplavni.pb.org.ua/projects/archive/392/show/3> (дата звернення: 27.04.2025).

38. Моніторингова місія ООН з прав людини в Україні (HRMMU). ООН: вебсайт. 2025. URL: <https://www.ohchr.org/en/countries/ukraine> (дата звернення: 27.04.2025).

39. Про Національну поліцію: Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 27.04.2025).

Information about the author:

Rezvorovych Krystyna Ruslanivna,

Doctor of Juridical Science, Associate Professor,

Head of the Department of Civil Law

Dnipro State University of Internal Affairs

26, Nauky Avenue, Dnipro, 49005, Ukraine

Yunina Maryna Petrivna,

Candidate of Legal Sciences, Associate Professor

Professor of the Department of Civil Law

Dnipro State University of Internal Affairs

26, Nauky Avenue, Dnipro, 49005, Ukraine